

1. Incepem cu intrebarea clasica, cine este Andraw Andrei ?

Un om care iubeste viata, arta in diferite forme, oamenii inteligenti, decenta...

Sunt inginer, sunt expert in operatii si sisteme de urgenta, am terminat o facultate de 6 ani (Academia Tehnica Militara), am o vechime ca militar de 26 de ani, iar acum zic eu ca sunt si fotograf.

Poza 1

2. Fotografia – marea ta pasiune ?

E mai mult decat o pasiune, a fost alternativa care mi-a echilibrat viata de militar. M-a intrigat cand eram copil si boboceam pe langa tata care facea fotografie cu pasiune, apoi am pierdut contactul cu ea pana pe la inceputurile digitalului dupa care incet-incet am reluat-o si am incercat sa o duc la alt nivel.

Poza 2

3. Cred ca se poate spune ca pentru a te perfectiona in fotografie, trebuie sa fii autodidact. Tu cum te-ai perfectionat in acest domeniu ? Ai urmat cursuri, ai participat la workshop - uri sau pur si simplu ai citit si ai exersat?

Pentru a te perfectiona in orice domeniu e nevoie sa studiezi individual, iar fotografia nu face exceptie nici ca arta si nici ca mestesug. Trebuie sa urmezi niste cursuri organizate care iti formeaza corect bazele apoi e nevoie de foarte mult exercitiu si studiu individual. Workshopurile, atelierelor, nu pot tine loc de cursuri, ele vin ca forumuri de negociere a informatiilor, de specializare uneori, de socializare cu alti pasionati sau de aplicare a notiunilor teoretice invatate la cursuri. Eu am participat de-a lungul timpului la diferite cursuri de istoria artelor, pictura si desen, apoi prin 2008 sau 2009 am urmat un curs de cateva luni de formare fotografi la Centrul de Pregatire Profesionala in Cultura unde am avut norocul sa am niste profesori minunati. In afara de asta, am mai frecventat ceva festivaluri de film si fotografie, am participat la prelegeri si cursuri pe teme de arta si fotografie. Pe la workshopuri tinute de diversi nu prea am aterizat decat absolut ocazional. Adiacent si complementar am avut toata viata langa mine artisti din diferite domenii si oameni de cultura – mediul conteaza la fel de mult in formarea si in specializarea intr-un domeniu ca si exercitiul individual. Peste toate astea am citit, am frecventat expozitii, am vizitat muzee, galerii de arta, am studiat albume de arta si fotografie si m-am uitat la filme.

Poza 3

4. “Cotrobaind” prin colectia ta de fotografii, mi-am oprit atentia asupra portretelor, a nudurilor, dar si a peisajelor. Sa o luam pe rand si sa incepem cu portretele. De ce crezi ca oamenii sunt atrasi de portrete ?

Nu cred ca oamenii (publicul) sunt atrasi de portrete intr-un mod deosebit. Cred ca, in general, toti tanjim dupa inedit, dupa ceea ce nu vedem in mod curent. Acum, cand spun “nu vedem” ma refer la faptul ca nu constientizam acele imagini. In graba noastra nu apucam sa dam importanta intotdeauna lucrurilor care ne trec prin fata ochilor. Fotografia decupeaza scene, ni le prezinta rupte de contextul general si le transforma uneori in imagini inedite.

Cred ca e la fel si cu portretele. In viata de zi cu zi traим cu 30 de imagini pe secunda si nu inregistram microexpresiile oamenilor din fata noastra. Creierul nostru proceseaza in subconstient toate “fetele” oamenilor si ne livreaza impresii complexe. Fotograful isi formeaza ochiul sa vada si sa inregistreze constient si microexpresiile subiectilor, apoi le cauta, le asteapta, sau chiar impinge subiectii sa genereze exact acele microexpresii dorite. Apoi clanc, declanseaza. Ce apare in fata privitorului e doar o fateta a subiectului si e inedita si interesanta tocmai prin contextualizarea ei specifica. Si nu e vorba doar de microexpresii ci si de stari, de povesti.

Poza 4_1, 4_2

5. Cum iti alegi modelele si cum reusesti sa obtii de la un model exact ceea ce te intereseaza?

Modelele le aleg doar cand e vorba de proiecte pe teme specifice. In general lucrez cu omul din fata mea. Iar raspunsul la intrebarea ta e deja un cliseu :) – comunicarea cu subiectul iti asigura imaginea dorita. Mai pe larg asta inseamna ca discut cu modelul ce vreau, ma documentez inainte de sedinta foto, ii arat imagini similare, uneori ii desenez, ii explic povestea. De cele mai multe ori

chiar ma intalnesc cu modelele inainte de a fotografia pentru proiect, incerc sa creez o apropiere. E important, mai ales la nud, dar si la portretele celorlalte, ca modelul sa aiba incredere in mine iar eu sa stiu ca pot scoate de la el ce am nevoie. In timpul sedintei foto dau feedback, ii arat cadrele, ii explic ce e bine, ce e rau, incerc in primul rand sa ii generez o stare de incredere in ea/el, in rezultatul final.

Poza 5

6. Cat de importanta este lumina in obtinerea unui portret reusit ?

Lumina si mai ales umbra, pentru ca ea genereaza adancimile, sunt doar un mijloc de expresie. Cu lumina si cu umbre poti redefini contextul imaginii independent de realitatea concreta din teren. Modelezi stari, alterezi realitati, definesti noi adevaruri, remodelezi trasaturile fizice ale modelului. Dupa parerea mea, perechea lumina-umbra este mai importanta decat culoarea pentru ca este singurul lucru care reuseste sa creeze iluzia de spatialitate intr-un spatiu eminentemente plan.

Poza 6

7. Ce obiectiv recomanzi pentru realizarea unui portret?

Vorbind de echivalentul pe full frame, traditional, pentru portret se folosesc obiective de la 70mm pana spre 150mm pentru ca aici ai cele mai mici aberatii geometrice ale trasaturilor fetei la o umplere de 60-85% a cadrului. Dincolo de regula asta, daca intelegi cum functioneaza obiectivele, poti folosi ce vrei tu.

Chiar zilele trecute, imi povestea un prieten fotograf despre Marton Szipal, un renumit portretist maghiar pe care il cunoscuse personal, si care intr-un mod surprinzator lucra preponderent cu cele mai lungi focale pe care le avea pentru ca ii placea asta, dar care in loc sa umple intregul cadru cu subiectul, il incadra foarte larg si in felul acesta diminuea aberatiile geometrice. Cumva la celalalt pol imi vin in minte cateva poze ale lui Kremer Johnson facute cu lentile wide.

In ceea ce ma priveste folosesc preponderent 85-ul, dar de ceva vreme imi place sa fotografiez cu un Helios 58mm. In acelasi timp, pot arata portrete facute cu toata gama de focale, de la ultra wide la 300mm. Si ca sa raspund la intrebare, recomand ca fiecare sa foloseasca obiectivul pe care il are cu conditia sa il cunoasca foarte bine si sa il stapaneasca. Dincolo de focala si de diafragma, cred ca e mai importanta compozitia, povestea...

Poza 7_1, 7_2, 7_3

8. Daca ar fi sa poti alege, ce personalitate a lumii ti-ar placea sa fotografiezi ?

Daca as putea da timpul inapoi, as vrea sa il pozez pe Cioran.

Poza 8

9. Haide sa ne indreptam atentia si asupra nudurilor. De unde ideea de a fotografia nuduri?

De la vechii greci. In formarea mea culturala (ca de altfel a oricarui om civilizatat, cred eu) un loc primordial l-a avut civilizatia elenistica. Ori, acolo nu exista absolut niciun tabu cu privire la nuditate. Copil fiind, traind in societatea de dinainte de 1989, acolo am avut primul contact cu nuditatea. Dincolo de inedit, de subiectul interzis, mi-a placut simplitatea formelor, simetria perfecta, armonia trupurilor. Odata cu timpul si cu dezvoltarea hormonala s-au diversificat si sursele de inspiratie pentru acest subiect. Lucrurile s-au complicat treptat in intelegere prin adaugarea valentelor erotice, pentru ca apoi, odata cu dezvoltarea mea culturala sa inceapa simplificarea.

Poza 9

10. Ne poti spune cateva cuvinte despre fotografia nud ?

Am auzit spunandu-se despre nud, un alt cliseu, ca este cea mai sincera fotografie. Eu nu cred ca este asa, cred ca si nudul minte la fel cum minte orice fotografie. Poate ca "minte" nu e cel mai potrivit cuvint, poate ca "prezinta propriul adevar" e mai corect. In orice caz, si in nud se desprind atatea subcategorii cate fatete poate arata un om.

Vorbind despre modele, am intalnit modele care faceau asta ca o provocare pentru ele, modele care bravau, modele absolut implinite prin a poza goale, modele care isi doreau asta dar le retinea frica de oprobiul public, de "ce o sa spuna sotul, mama, preotul etc.". In general, cred ca exista in orice femeie o dorinta, uneori ascunsa, uneori negata, de a poza nud. Cred ca e important sa gasesti acel gen de nud, acea poveste care ti se potriveste cel mai bine si sa incerci macar o data, indiferent de varsta, indiferent de orice prejudecati. Cele mai reusite nuduri le-am facut pentru femei (si perechi) de peste 40 de ani care isi doreau sa pastreze peste ani o amintire fizica a gloriei lor.

Pentru mine e important sa ma simt bine cu modelul iar modelul sa se simta bine cu mine, sa nu existe suspiciuni si tensiuni de niciun fel, nici sexuale, nici judecati estetice. Uneori exista flirt din vorbe dar este vorba numai de amuzament pentru destinderea atmosferei.

Poza 10

11. Ce este mai dificil in a fotografia nuduri ?

Uneori este dificil sa gasesti povestea potrivita si sa integrezi modelul. Alteori este pur si simplu dificil sa stabilesti o relatie onesta de incredere cu modelul. Dar cred ca lucrurile astea sunt valabile la orice gen de portret. As putea sa mint si sa spun ca mie nu mi s-au intamplat sa esuez in lucrurile astea, dar mi s-a intamplat de cateva ori si de fiecare data cu modele cu experienta, niciodata cu clienti.

Poza 11

12. Cred ca majoritatea oamenilor se jeneaza sa se expuna astfel. Cum iti alegi modelele?

Da, absolut. Exista multe prejudecati sociale. Oamenii, in general, isi doresc acceptarea lor de catre semenii si ar face orice sa nu sara in ochi intr-un mod care i-ar expune oprobiului. Dar in fundal exista dorinta de care vorbeam. Daca ajungi sa negociezi corect tipul de nud si povestea cu modelul, lucrurile se simplifica mult. Si iar, e importanta dezvoltarea unei relatii de incredere. Lucrurile sunt in general mai usoare cu clientii, cu cei care vin la tine, pentru ca fie iti cunosc deja munca sau te cunosc pe tine, fie vin la recomandarea cuiva in care au deja incredere. Mai complicat e cu proiectele personale pentru ca acolo, tu ca fotograf, trebuie sa alegi potentialele modele dupa diferite filtre: fizionomie, constitutie, culoarea parului, tatuaje sau nu, atitudine etc.

Poza 12

13. Trebuie sa cunosti psihologia umana pentru ca astfel de fotografii sa fie o reusita ?

Cand lucrezi cu oamenii trebuie sa ai o inteligenta emotionala dezvoltata si da, sa intelegi psihologia celui din fata ta. E valabil si la portretele obisnuite, si la nud si la fashion si la street, cum am spus, peste tot unde lucrezi cu omul. As indrazni sa spun ca trebuie sa ai asemenea abilitati indiferent de genul fotografic pe care il abordezi, atata timp cat te intereseaza sa "agati" publicul. O fotografie reusita pentru o reclama la bere sau la suc nu o poti face daca nu intelegi la ce saliveaza potentialul client. Un peisaj nu iese "WAW!" daca nu transmite ceva dincolo de banalul cotidian, iar pentru asta fie folosesti o inteligenta emotionala intrinseca tie ca fotograf (uneori numita talentul de a vedea), alteori creezi fotografia si folosesti pentru asta (constient sau nu) cunostintele pe care le ai despre cum simt si cum gandesc oamenii. E la fel de important si la nud: trebuie sa stii cum sa abordezi sedinta, modelul, cum sa construiesi povestea astfel incat sa ii fie usor modelului sa intre in joc, sa simti cand si cum sa dai instructiunile in timpul sedintei foto, e important sa intelegi clientul si cand editezi pozele.

Poza 13

14. Dar cum decurge o astfel de sedinta foto, sunt anumite etape de parcurs ?

As imparti in doua situatii: a. modelul este si clientul si b. modelul este doar parte intr-un proiect fotografic.

In prima situatie etapele sunt: ma intalnesc cu modelul-client si discut ce doreste. In aceasta prima intalnire evaluez fizic modelul pentru a stii cum pot aborda sedinta ca unghiuri, lumini etc. Incercam impreuna sa gasim o tema potrivita. Ma documentez, facem schimb de idei si de poze similare ca subiect, ca editare. Uneori exista si o a doua intalnire, alteori doar telefonic si in scris stabilim definitiv povestea si detaliile de scenografie, nevoile de recuzita, MUA si HS. Fac o a doua documentare pe

subiect si imi stabilesc de principiu un storyboard (de cele mai multe ori doar scris nu si grafic). Urmeaza sedinta foto care incepe cu semnarea contractului si a model release-ului daca este cazul. Pe parcursul sedintei facem pauze ori de cate ori simt ca e cazul pentru a discuta detalii si pentru a adapta ce este nevoie, in functie de ce vrea clientul, incercand sa tin lucrurile cat mai mult pe fagasul initial. Este important aici sa arat modelului pozele chiar in timpul sedintei foto, sa ii reconfirm starea, increderea, emotiile, sa il asigur ca totul merge conform cu ceea ce si-a dorit. Incercarea de a tine lucrurile pe directia agreata initial este necesara pentru ca modelul deja este familiarizat cu ce are sa se intample, a rulat scenariile in cap de sute de ori, acasa, inainte sa vina la shooting si chiar daca detaliile sunt diferite de ce si-a imaginat, e pregatit psihologic pentru asta; sansa sa se panicheze si sa trebuiasca sa refacem, sa reluam altadata sau sa renunte sunt mult mai mici decat daca schimbam arbitrar lucrurile in timpul sedintei foto. In plus, daca deviatii dorite sunt ca urmare a unei euforii si placeri descoperite in timpul sedintei foto, ele pot fi subiectul unui nou contract, a unei noi sedinte foto. La sfarsit, trec impreuna cu clientul prin poze (direct pe aparat, sau le descarc in timp ce se imbraca) si reconfirm reusita shootingului. E important ca la sfarsitul sedintei clientul sa plece cu o stare buna, cu increderea ca pozele rezultate vor fi cel putin ce si-a dorit. Dupa doua-trei zile trec prin poze, aleg ce imi trebuie pentru client, sterg erorile si ma apuc de editat. La final, in functie de contract, furnizez pozele clientului si inchid contractul.

Poza 14_1

Pentru a doua situatie lucrurile stau asa: imi aleg si imi rumeg indelung ideea, subiectul, povestea. Parcurg succesiv mai multe faze de documentare si redefinire a proiectului incercand sa identific cat mai exact necesarul de recuzita, locatie, MUA, HS etc. Definesc cat mai exact tipul de model pe care il caut apoi plec la identificarea lui. Si in aceasta faza ideea poate suferi transformari dar nu majore. Dupa ce am gasit modelul potrivit si am agreat de principiu ideea, ma intalnesc cu modelul, il evaluez pe viu ca sa stiu cum sa il angajez fotografic, ii explic detaliile si incerc sa il angajez emotional in proiect. De cele mai multe ori urmeaza o perioada de comunicare telefonica si in scris cu scopul de a ma asigura ca modelul a inteles povestea si apoi stabilim data sedintei foto. Incepem sedinta cu semnarea model release-ului, apoi pe parcursul sedintei dau feedback modelului si ii reconfirm increderea, ii arat pozele, o felicit, ii explic ce ar trebui schimbat etc. Spre deosebire de prima situatie, aici imi permit sa divaghez din cand in cand, intorcandu-ma totusi, mereu, la linia initiala. In final, trec impreuna cu modelul prin poze cu exact acelasi scop ca si dincolo, de a incheia sedinta intr-un spirit foarte pozitiv, cu increderea ca pozele sunt foarte bune. De data aceasta las pozele la "dospit" mai multe zile pentru a iesi eu de sub imperiul atasamentului initial, apoi le sortez, sterg erorile, aleg ce vreau sa editez si in final furnizez si modelului pozele agreate. In cazul in care aranjamentele cu MUA, HS sau diferiti furnizori de accesorii si de recuzita sunt sa le predau cat mai curand ceva poze, ma concentrez pe acelea si le dau intr-un interval de 5-10 zile.

Poza 14_2

15. Cum ar trebui luminat subiectul ? Preferi lumina naturala sau artificiala ?

Intotdeauna prefer lumina naturala, dar evident ca de cele mai multe ori o suplimentez cu lumina artificiala. La inceput foloseam blitzuri portabile sau de studio dar de cativa ani am trecut preponderent pe lampi cu led. Dupa mine este importanta atmosfera locului in care faci poza, in special daca este nevoie sa o ancorezi spatial. Plecand de la asta ma folosesc de lumina existenta in locatie (ferestre, iluminat existent) si la nevoie o suplimentez artificial. Incerc intotdeauna sa pozitionez modelul astfel incat lumina sa pice firesc, sa nu apara umbre ciudate sau prea tari. Imi place sa ma joc cu clarobscurul, sa recreez lumina din tablourile baroce.

Poza 15

16. Ai o echipa care te ajuta ? Stiu eu, pentru cofura, machiaj...

Am cativa colaboratori, sa zic asa traditionali, cu care lucrez pentru machiaj si cofuri. Unul dintre prietenii mei cei mai buni si vechi este un hair stylist foarte cunoscut si priceput care ma ajuta uneori cand am nevoie de "avioane" dar in general sunt deschis la colaborari. Ca asistent de lumini o exploatez pe sotie. :) Cu ea imi slefuiesc si ideile despre temele sedintelor foto, ma sfatuiesc estetic la editare si tot ea are grija de detaliile din cadru in timpul shootingului: e atenta la o suvita de par ratacita, la vestimentatie, detalii de tot felul care iti pot scapa cand te uiti doar prin vizorul aparatului.

Poza 16

17. Este usor sa treci granita de la fotografia nud la pornografie ?

Usor nu este, dar uneori ai clienti care asta vor. In general incerc sa ma tin departe de vulgar si imi place sa cred ca am facut si eu parte dintre acei fotografi care au schimbat fata siteurilor erotice romanesti reusind chiar sa schimb uneori mentalitatea administratorilor. Oricum, in portofoliul personal nu am afisat si nu am pastrat niciodata poze care sa ridice intrebari de genul acesta. Incerc sa afisez in nume personal, in spatiul public, numai nuduri cu o valoare estetica neindoielnică si fotografii de fineart.

Poza 17

Pentru un fotograf care acum ar incepe sa faca nud, i-as recomanda sa consume mai intai multa pictura si filme de arta, sa citeasca despre nud in arta si sa se tina o perioada departe de tot ce inseamna site sau revista erotica si abia apoi sa se apuce sa incerce sa faca pozele. Fara un suport cultural bogat e foarte usor sa incepi gresit acest gen fotografic.

18. Ai avut vreo experienta neplacuta la o astfel de sedinta foto ?

Neplacuta nu, dar am avut o experienta intersanta cand am inceput sa lucrez cu diferite cliente care doreau poze pentru promovarea afacerii personale. A fost chiar la primele joburi de acest fel si a fost exact genul de experienta care mi-a reconfirmat cat de important este sa nu amesteci serviciul cu distractia nici macar cand faci nud. Am batut palma cu o domnisoara si m-am dus sa ii fac poze intr-un apartament din zona Piata Rosetti din Bucuresti. In timpul sedintei foto, domnisoara a fost foarte dezinhibata si cooperanta, a flirtat permanent, a glumit, a fost o atmosfera perfecta. La sfarsit, insa, mi-a propus si a insistat sa plateasca altfel. Am refuzat-o clar si dupa cateva minute de ezitare si ping-pong verbal mi-a dat banii si am iesit. Fix langa usa apartamentului ei, rezemat de perete, era un pusti de vreo 18-20 de ani cu un cap mic si fata de copil bun, tuns periuta. Era cu un cap mai inalt decat mine si probabil cu vreo 10-15 kg mai greu, kilogramele lui fiind si mai corect distribuite decat ale mele. Am trecut pe langa el, m-a salutat respectuos cu un "sa traiti", i-am raspuns cu un "salut!" indiferent si nu m-am gandit la aspect pana cand am ajuns la masina mea. Abia in masina am realizat ca ala era acolo sa se asigure ca totul era ok. O fi fost „baiatul” managerului ei? O fi fost omul ei si erau intelesi sa intre daca tipa tipa? Nu stiu adevarul, dar realitatea e ca ar fi fost neplacut sa intre in casa si eu sa nu fiu cu aparatul foto in mana.

Poza 18

19. Nu pot sa nu recunosc, esti foarte talentat si la peisaje. Ai o locatie preferata pentru a face fotografii ?

Multumesc! Nu am locatii preferate si nu ma consider un peisagist. Pentru mine peisajul e doar un mod de a petrece timpul impreuna cu camera mea chiar si atunci cand nu sunt oameni in preajma. Imi place natura si ma las coplesit de maretia ei, imi place sa incerc sa o surprind in toata splendoarea. Uneori reusesc. Cand merg pe undeva si am ocazia, nu mi-e greu sa ma scol la rasarit sau sa alerg pe o vreme sa zicem nefavorabila pentru a face un peisaj. Dar repet, nu ma consider un peisagist. In acelasi mod cochetez cu street-ul, de exemplu.

Poza 19

20. Dar ti-ai dori sa ajungi intr-un loc anume sa faci fotografii si inca nu ai ajuns ?

Mi-as dori sa am ocazia sa vizitez Cuba si India pentru oameni si locuri, pentru street, Norvegia, Islanda, Feroe, Africa de Sud, Madagascar, China, Mongolia, Azerbajian, Georgia, Armenia pentru peisaj si oameni. Dar, in general, gasesc subiecte peste tot unde merg, reusesc sa ma bucur de orice loc nou in care ajung. Singura conditie e sa nu fie plin de gunoaie.

Poza 20

21. Care au fost, pentru tine, cele mai mari provocari legate de fotografia de natura?

Aceasta este de departe cea mai grea intrebare de pana acum. Nu stiu ce sa raspund. Sunt mult prea ignorant in ale fotografiei de natura pentru a fi constient cu adevarat de provocarile ei. Ce stiu e ca nu ma vad stand la panda pentru a face wild. Nu prea sunt genul sa pozez floricele si vererite altfel decat pur ocazional si in legatura cu vreo stare de spirit tranzitorie, desi cand vad ceva deosebit la altii imi place si apreciez. In general, cand vad fotografii frumoase, indiferent de domeniu, de gen, ma opresc asupra lor si incerc sa imi dau seama cum au fost facute sau cum le-

as face eu, apoi, daca a incolțit vreo samanta in legatura cu asta, studiez, imi creez oportunitatea si imi dovedesc ca pot sa fac si eu.

Poza 21

22. Care crezi că este cel mai bun moment al zilei pentru făcut fotografii?

Nu exista un raspuns general la intrebarea asta. Cred ca cel mai important e sa ai chef, sa fii "in the mood". Daca esti imaginativ, si daca stii limitarile date de lumina din natura, daca iti cunosti echipamentul si stii ce ai de facut, daca ai o cultura vizuala decenta, gasesti solutii si pentru portrete la pranz si pentru peisaj cu cerul limpede sau marea fara valuri. Totusi, ma straduiesc sa nu pun subiectul cu haine albe, stralucitoare, la pranz, in soare puternic, in lanul de lavanda. :)

23. La acest moment, ce contine rucsacul tau de fotograf ?

Mai nou am inceput sa ma joc cu obiective vechi, cu focalizare manuala si sa adaptez obiective de aparat de marit sau de proiector la dslr-ul meu. Le folosesc aproape exclusiv pentru portrete. Cel mai incantat sunt de ce mi-a iesit cu Helios-urile 58mm si 85mm si de un Supercin de 105mm pentru care a trebuit sa proiectez singur un adaptor.

Poza 23

Pentru evenimente folosesc Canon 5dmk4 (si 5dmk2 ca rezerva), cu 24-70, 16-35 si doua prime-uri, un 35 si un 85. Pentru sesiuni nud si portret sunt mereu pregatit cu 16-35, 35, 85, 100 macro, 24-105, iar daca spatiul o permite iau si 28-300-le. Pentru iesiri fara scopuri precise iau 28-300, 16-35 si 85. Toate Canon. La peisaj plec cu 28-300 si 16-35, cu trepied si cu niste filtre cpl si nd variabil. Ca lumini folosesc in prezent niste lampi cu led Yongnuo, un set de blitzuri de studio Elinchrom, modificatoare, softboxuri, blende etc. In plus, pentru ca m-ai intreat de ruxacul foto, am mereu la mine briceag, lanterna, bricheta si amnar, incarcatoare, baterii, tabletaunelte de curatat obiectivele si aparatul si apa.

24. Te-ai inspirat de-a lungul anilor de la fotografi consacrați?

Absolut. Am consumat mereu, pe langa carti, film si fotografie. Din filme ca Sunset Boulevard, sau Vivre sa vie a lui Jean-Luc Godard, Day for night a lui Truffaut, sau mai noile The Artist, Monsieur Ibrahim et les fleurs du Coran, The Sunset Limited poti invata la fel de multa fotografie ca din albumele lui Adam Ansel, Doisneau, Horst, Sam Haskins sau Helmut Newton. Iar asta ca sa vorbim de cativa „stramosi”. Intre cei de acum ii urmaresc pe Jeff Ascough, Sue Bryce, Jhonson Kremer, Sean Archer, Paul Apalkin, Dmitriy Pokrovskiy sau Ruslan Lobanov. Exista in prezent o paleta mult mai vasta de fotografi cu adevarat remarcabili si e important sa stai conectat la situurile de profil si permanent sa te intreb de ce iti place o poza sau alta sau de ce nu iti place. E important ca dincolo de sentiment si de estetica sa rationezi si sa incerci sa rationalizezi ceea ce vezi dupa regulile invatate, dupa cunostintele acumulate din alte domenii, apoi sa exersezi, sa experimentezi si sa cresti.

Poza 24

25. Un sfat pentru cei care doresc să se apuce de fotografie; ce ar trebuie să știe și cum ar trebui să se pregătească ?

Sa te apuci de fotografie in ce sens. Ca hobby? Ca profesie? Un sfat comun e sa se respecte si sa respecte fotografia. Asta inseamna sa investeasca timp in educatie, nu in echipamente. Fiecare lucru are un timp de coacere, de maturizare, iar scurtatura cuptorului cu microunde nu functioneaza bine in 99% din cazuri. Sa invete lucrurile temeinic cu reguli, cu stiluri, cu inaintasi si abia cand au inteles asta sa treaca la a fi originali si nonconformisti.

Pentru hobbyisti sfatul meu e sa fie creativi, sa se bazeze pe idei, pe compozitie si mai putin pe aparatura. Sa nu investeasca in dslr-uri si in obiective pana nu sunt siguri ca sunt dispusi si isi permit sa traga din casa din ce in ce mai multi bani si sa care in spate un sac din ce in ce mai greu. Sa nu confunde lucrurile si sa o lase mai incet cu prenumele photography (cum spune un prieten). Un bridge bun acopera toate nevoile uzuale indiferent de ce ii va pasiona sa fotografieze la un moment dat.

Poza 25

Pentru cei care vor sa creasca ca profesioniști, sa studieze, sa boboceasca o vreme pe langa fotografi consacrați, sa invete sa faca lucrurile cu ce au, nu cu ce si-ar dori sa aiba. Sa fie eleganti si sa inteleaga ca fotografia e si arta, e si mestesug. Arta inseamna cultura si eleganta, mestesug inseamna studiu, indemanare, experienta.